

B I L T E N

FESTIVAL RAZVOJNOG KAZALIŠTA • DAN 2 • 19. RUJNA 2012. • STUDENTSKI CENTAR U ZAGREBU • ULAZ BESPLATAN

FLORENTINA HOLZINGER
I VINCENT RIEBEEK:
KEIN APPLAUS FÜR SCHEISSE

GANZ NOVI UVODNIK

Bit ćemo brzi, bit ćemo kratki, bit ćemo ganz novi! Novog ganz novog dana Novog Ganz novog festivala možete posjetiti predavanje Nataše Rajković naslova 'Vodič kroz gledanje predstave' i pogledati plesni performans Florentine Holzinger i Vincenta Riebeeka. Za kraj još jednog novog, ganz novog dana tu je i prezentacija i koncert r'MM_Media Laba. Više o sva tri ganz nova dogadanja pročitajte u najavama biltena. Tu su još stalni postav Gumještaja (ne možete ga ne vidjeti, posvuda su po sc-u) i repriza

premijerne izvedbe Edena Male Kline u 19:00 u polukružnoj dvorani Teatra & TD. Kako je prošlo otvaranje Novog Ganz novog festivala? Pročitajte na facebook.com/GanzNoviFestival i pogledajte u galeriji fotografija na GanzNovi.sczg.hr. Što slijedi sutra, pročitajte na zadnjoj stranici biltena. Podsetit ćemo vas na još jednu novost festivala: Novi Ganz ima svoje kritičare. U prvom broju biltena (ovom kojeg držite u rukama) možete pročitati kritiku Edena Male Kline i kritiku Titraja Zrinke Šimić Mihanović. Kritičari prvog dana festivala i potpisnici kritika jesu Marija Krnić i Nina Čolović. Krenimo u još jedan novi, ganz novi dan festivala!

— Uredništvo biltena i festivalski tim Novog Ganza

NATAŠA RAJKOVIĆ: VODIČ KROZ GLEDANJE PREDSTAVE

Predavanje, na hrvatskom. 19. 9. u 18:00, foyer Teatra & TD, ulaz besplatan. Preporuča se pogledati predstave 'Eden' Male Kline i 'Titraji' Zrinke Š.Mihanović radi lakšeg praćenja predavanja.

O PREDAVANJU U interesu je i predstave i gledatelja da se između njih uspostavi razumijevanje.

RAZUMIJEVANJE JE PREDUVJET ZA KRITIČKO MIŠLJENJE, A TIME I ZA KVALITETNU I KORISNU RAZMJENU INFORMACIJA I DOJMOVA.

Gledanjem predstave kroz 5 koraka, koji su ujedno i 5 različitih načina strukturiranog razmišljanja, može se doći do kvalitetnog dojma. Dojma koji nije puki odraz gledateljevog ukusa i koji samom gledatelju može koristiti ili u radu ili u vlastitom estetskom razvoju, a koji, također, može, bez obzira na eventualni predznak pozitivnog ili negativnog dojma, koristiti stvarateljima predstave.

O NATAŠI Nataša Rajković (HR), kazališna autorka i redateljica, od 2004. umjetnička ravnateljica Kulture promjene Studentskog centra Sveučilišta u Zagrebu. Također, dramaturginja i spisateljica, Nataša je završila diplomski studij filozofije i komparativne književnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Zajedno s redateljem Bobom Jelčićem radi u kazalištu od 1993. Njihove su kazališne predstave gostovale diljem Europe te osvojile brojne nagrade.

I'MM MEDIA LAB

prezentacija u 19. 9. u 21:00, koncert u 22:30, Teatar & TD, ulaz besplatan.

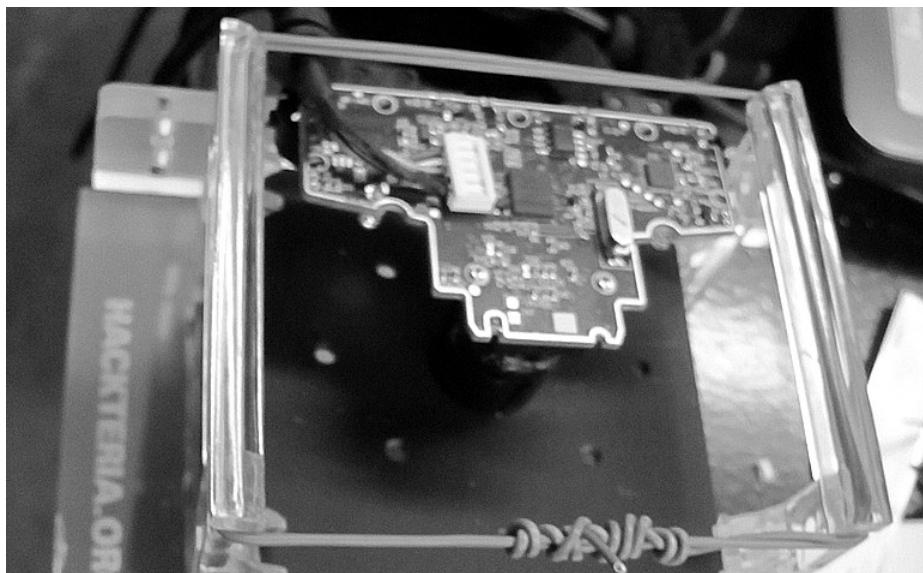
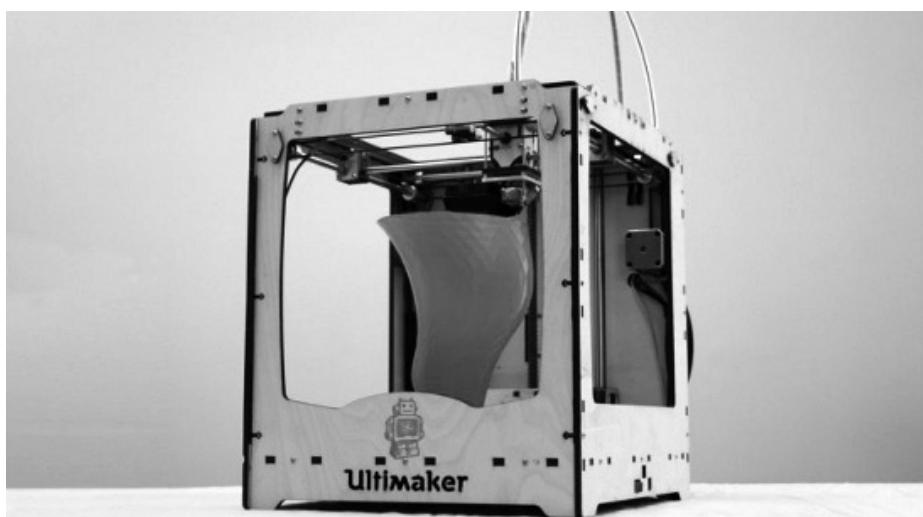
ŠTO VAS OČEKUJE? Na prezentaciji ćete moći vidjeti hakirane igracke i gadjete koji okupiraju maštu i kreativnost polaznika I'MM laba. Neobični glazbeni instrumenti i zvučne kutije, odjeća i nakit koji svijetle, alge i gljive povezane na struju, Kinect VJ-ing, 3D printer, minimalistička elektronika, bioart performans i za kraj bučan koncert eksperimentalne elektronike naše mnogobrojne sound sekcijs. Za kraj, publika je slobodna pridružiti se nastupu ili doći sa svojim 'pomaknutim' instrumentima i uključiti svoj divlji zvuk u kanaal miksete. Dobrodošli!

O I_MM_U I'MM_ je novoosnovani Media lab u Zagrebu (lipanj, 2011.) kao dio programa Kulturne promjene pri Studentskom centru Sveučilišta u Zagrebu. Smješten je u likovnoj ra-

dionici unutar kompleksa kultne MM dvorane, a nastaje kao rezultat uspješne radionice 'Arduino predstavlja Arduino'. I'MM_ se sastoji od tri platforme: a) hacklab – radio-na, b) otvorene vikend radionice s domaćim i internacionalnim instruktorima / hakerima / umjetnicima, c) media lab (teorija i kustoske prakse, predavanja međunarodnih predavača u području novih medija). Više na: <http://immmedialab.wordpress.com/>.

CILJ JE KROZ IGRU I EDUKACIJU POKAZATI LJUDIMA KAKO JE TO KAD UMJETNICI I TEHNIČARI RADE ZAJEDNO NA ZANIMLJIVIM PROJEKTIMA.

'Kako je to kada se ukrštavaju naoko različite silnice koje zapravo pokazuju da su sve stvari povezane i da stvari koje su znanstvenicima i tehničkim geekushama i geekovima samozaumljive ne moraju umjetnički navudrenim pojedincima biti nesavladive ili nedodirljive. Želimo demistificirati te stvari i pokazati ljudima da se ne boje tehnologije, već da je počnu koristiti u kreativne i praktične svrhe.'

FLORENTINA HOLZINGER I VINCENT RIEBEEK: KEIN APPLAUS FÜR SCHEISSE

19. 9 u 20:00 i 20. 9. u 20:00, velika dvorana,
Teatar & TD, ulaz besplatan.

O PERFORMANSU Publika je obično nemilosrdna u teatru. Mladi će umjetnici dati sve kako bi dobili pljesak nakon predstave. *Kein Applaus für Scheisse [Ne trati svoj talent]* cilja na večer punu osjećaja, uzbudjenja i iznenadenja. Dva izvođača – Florentina Holzinger and Vincent Riebeek – ne uzimaju uvihek naslov svog novog djela ozbiljno. Oni flertaju s granicama svega što je moguće na sceni i referiraju se na kanon *body i performance arta* 1970-ih godina kako bi ga takoder parodirali. Oni zatim uzimaju elemente iz bogate tapiserije pop kulture: publika će prisustvovati interludiju na koturaljkama, pjevanju i akrobacijama u ovom komadu koji sa svakom novom izvedbom uključuje nove elemente.

‘Kein Applaus für Scheisse’ proglašen je otkrićem na Batard Festivalu za mlade stvaratelje u Bruxellesu u listopadu 2010.

O FLORENTINI Florentina Holzinger (A) izučavala je ples i performans u Beču i suradivala s Theatercompany Kopergieterey u Ghentu pri-

je nego što se preselila u Amsterdam zbog studija koreografije u School for New Dance Development (SNDO). Izučila je kompoziciju, ples i koreografiju. Više o Florentini doznajte na njenoj stranici <http://fholzinger.wordpress.com/> te na stranici Ganznovi.sczg.hr.

O VINCENTU Vincent Riebeek (NL) u svijet plesa ušao je hip-hopom i uličnim plesom u svojim ranim tinejdžerskim godinama. Danas studira u SNDO. Sudjelovao je u raznim projektima i rezidencijama o kojima više možete doznati na njegovoj stranici <http://riebeekvincent.wordpress.com/> te na stranici Ganznovi.sczg.hr.

NOVI GANZ NOVI INTERVJU S FLORENTINOM I VINCENTOM

1. OD KUD POČINJEŠ I KAKO? Kazalište je zapravo dijeljenje iskustva, zato većinom biramo materijal koji vrijedi podijeliti i iskusiti s većom grupom ljudi. Generalno, radimo samo one stvari koje su nam važne. Važan je trenutak u kojem vam je dopušteno pozvati ljude u taj svijet, a za nas same jako je važno da smo osjetljivi na njihovo iskustvo tog svijeta, ali i da shvaćamo da ga to mijenja, i što ćemo naposlijetu ugraditi u taj svijet i trenutak. Volimo neposrednost kazališta u tom obliku. Uživamo i u svim elementima kazališta – zvuku, svjetlu, sve što može naglasiti iskustvo; na kraju krajeva, rad se svodi na tijelo, potrebu da se bude sveprisutan u prostoru, ali i da tako odašljemo sve naše nade i snove i pokušamo susresti sve te ljude negdje na pola puta.

2. KOJIM PUTEM IDEŠ? Nas dvoje (Florentina i Vincent, op. prev.) susreli smo se u školi; studirali smo u Školi za novi ples i razvoj. Novi ples, ime kojemu je teško dorasti. Stalno uči-

mo, pa i kako raditi jedno s drugim; svaka prezentacija koju radimo može potpuno izokrenuti stvari oko nas i ukazati nam na nove, neotkrivene. Nije stvar toliko u potrazi za novinama koliko u pokušaju da radimo ono što želimo raditi i što nam predstavlja izazov. Nije dovoljno samo odrediti cilj i ići za njim, važno je ići i za onim što nas može iznenaditi.

**AKO IŠTA ŽELIMO POSTIĆI,
ONDA JE TO DOVOĐENJE
LJUDI DO STANJA U KOJEMU
OSJEĆAJU ENERGIJU ZBOG
NAŠEGA RADA, DA ISKUSE
ŽIVOT NA DRUGAČIJU NAČIN
KROZ MALE POTRESE KOJI ĆE
ZAISKRITI BEZIMENU VATRU U
NIJHOVIM PRSIMA.**

3. KAMO ŽELIŠ STIĆI? Sve više i više postajemo svjesni da smo okruženi hrpolom divnih ljudi, prijatelja, kolega i super je imati ih na okupu. Ne rade svi u mediju plesa i kazališta, ali ni mi nismo zauzeti definiranjem tih stvari. Počinjanje projekata super je prilika za okupljanje različitih ljudi, dok s druge strane ne mislimo da ti naši projekti funkcioniraju odvojeno jedni od drugih. Svaki projekt se nekako uključuje u drugi, npr. preko naših prijatelja. Pokušavamo uhvatiti što je moguće više prilika da pokrenemo sve (ljude) oko sebe; ali tko zna kuda idemo, vjerojatno u puno različitih smjerova istovremeno. Super je kad vidiš da ljudi rade ono što vole, beskompromisno. Izazov je misliti iznad onoga što nam je već dano, ali to je i izazov na koji smo spremni, a biti okružen ljudima koji rade isto, oslobadajući je osjećaj. Ako ste i plaćeni za ono što radite, sve je lakše – pokretniji ste, ali novac nikad nije cilj – povjerenje je nova valuta.

OSVRT NA ‘EDEN’ MALE KLINE

Izvedeno 18. 9. 2012. u Teatru & TD.

Sinoćnjom izvedbom predstave *Eden* slovenske umjetnice Male Kline otvoren je drugi po redu Novi Ganz novi festival. Zasigurno možemo reći da je otvaranje izvedbom ove osobujne slovenske izvođačice, koreografinje i redateljice specifična izvedbenog izričaja, kojeg baš i nemamo često prilike vidjeti na ovim prostorima, opravdalo osnovnu ideju festivala o dovodenju novoga na izvedbenu scenu.

Čin otvaranja predstave ujedno je i čin stvaranja okvira autoričina svijeta koji je aplikacija jednog privatnog svijeta na univerzalnu sliku raja, a odvija se kroz neposredno ucrtavanje koordinata u kojima se ti svjetovi sučeljavaju. Predstava je koncipirana kao svojevrsna kon-

certna izvedba, što se očituje kroz uvodno imenovanje benda, a sekvence se izmjenjuju kao glazbeni brojevi u kojima umjetnica kostimografskim intervencijama i izmjenom izvođačkog, prvenstveno plesačkog modusa, sugerira izlaganje novog scenskog paradoksa. Izvedbom generalno dominiraju oscilacije: susret izvođačice i publike odvija se kroz izmjenu uznemiravajućih scena koje se razvijaju do granica groteske i smijeha, redovito završavajući scenama klimaksa koji, ili djeluju smirujuće (smirujući efekt osobito je naglašen u posljednjoj sceni koja poprima karakteristike uspavanke), ili se manifestiraju kao verbalni pokušaj susreta izvođača i publike. Nažalost, stječe se dojam da se upravo kroz takve pokušaje uspostave kontakta narušava umjesno ostvarena atmosfera koja je ranije postignuta kroz sintezu pokreta, vizualnih efe-kata, pomno odabrane i obradene glazbe.

Značenje predstave na prvu je ruku već jasno iz samog naslova *Eden*. Očitim se čini da će autorica, ujedno i izvođačica predstave, izložiti svoju ideju raja udaljenu od opće prihvaćene

slike rajskog blaženstva, a tematiziranje takvog kulturnog općeg mjesačno podrazumijeva i svojevrsne kontroverze i provokacije. Umjetnica, međutim, ne pristaje na uobičajene postupke izvrgavanja ruglu kulturno oblikovanih crkvenih ikona (jesu one, doduše, prisutne i to dekorativno, kostimografski u prvoj plesnoj sekvenci, koja je, uzgred rečeno, i tjelesno najmanje provokativna i izvedena u klasičnom modusu suvremenog plesnog pokreta), nego provocira upravo u momentima kada se tjelesno najviše približava izvornom, nepatvorenom, čak i animalističkom aspektu ljudskog bića. Povratak izvornosti, simbolički prikazan kroz dominaciju zelene boje (u kontrastu s plavom – blue engl. tužno) ne pokazuje se kao sigurno skrovište, nego ima razarajuće djelovanje, što umjetnica jasno dočarava tjelesnim pokretom. Ovi i slični postupci obliskuju ovu predstavu kao iznimno estetsko iskustvo, čime se nadoknaju nedostaci uzrokovani konceptualnim nejasnoćama.

– Marija Krnić

OSVRT NA 'TITRAJE' ZRINKE ŠIMIČIĆ MIHANOVIĆ

Izvedeno 18. 9. 2012. u Teatru & TD.

Otkriće zrcalnih neurona¹, čiji *titraji* prožimaju i rad Zrinke Šimičić Mihanović predstavljen na ovogodišnjem Novom Ganz novom festivalu, pokrenulo je svojevrsnu revoluciju na području neuroznanosti

Svijest o postojanju skupine neurona koji se aktiviraju prilikom izvodjenja odredene radnje ili promatravanja drugog kako izvodi istu ciljanu radnju, navodi autoricu na promišljanje njihove uloge u procesu razumijevanja plesnog pokreta u cjelini i poimanja njegove emocionalne dimenzije. Autorica se pritom oslanja na teorijske postavke iznesene u članku Lawrenca Shapira *Making sense of the mirror neurons* [2008.] u kojem su zrcalni neuroni shvaćeni primarno kao sekundarni osjetilni sustav koji

omogućuje opažanje djelovanja. Koristeći različite strategije činjenja, od izlaganja publike izoliranom auditivnom stimulusu, preko nje-gove kontekstualizacije u odnosu prema drugom tipu istog ili različitog podražaja, pa sve do manipuliranja vidljivošću i skustvenom poznatošću pojedinih elemenata izvedbe, testira se postavljena Shapirova hipoteza. Lišavajući publiku jednog dijela vizualne komponente plesa, autorica tako propituje održivost i prepoznatljivost okrnjenog koncepta unutar datog komunikacijskog modela te mogućnost kinestetičkog osjeta lišenog dimenzije vida. Istodobno, realizacijom tjelesnog pokreta kroz medij zvuka, izvedba zadire u psihofizičku dilemu klasifikacije diferencijalnih obilježja pojedinih osjetilnih sustava. Zanimljivost projekta, osim u navedenom, leži u destabilizaciji granica između urednosti u vidu unutrašnje formalno-sadržajne logike znanstvenog diskursa, i u znatno manjoj mjeri sputanim praksama koje pruža sfera umjetničkog djelovanja, iako istodobno ne uspijeva izbjegći reguliranost metajezikom same paradigme unutar kojeg je mišljen i čitan.

U dvadesetominutnom trajanju rada mož-

da neki aspekti izvedbe ne uspijevaju biti istraženi u dovoljnoj mjeri ili sagledani sa svih potencijalnih pozicija, no predstava ipak uspijeva ukazati na smjerove njihova mogućeg razvitka. U strogom smislu, uspješnost *Titraje* mogla bi se mjeriti adekvatnošću odbarane metodologije i njene primjene u kreiranju izvedbenog konstrukta koji bi trebao generirati odgovore na pitanja koja autorica postavlja. No, bilo bi pogrešno promatrati ih kao već determinirano i zatvoreno djelo koje teži ukalupljivanju 'poznatog' i prezentiranju vlastitog zaključka, jer mu to nije ni cilj. Dapače, izvedba pokušava prodrijeti do intuitivne razine ispod znaka prepuštajući samom gledatelju konceptualiziranje i artikuliranje doživljenog kroz crtež, riječ ili drugi izraz. Time izvođači ulaze u razgovor s publikom dopuštajući cirkulrani protok misli koji povratno pomiče predstavu jedan korak unaprijed novim pitanjima, problemima i mogućim rješenjima, njihovim nadogradivanjem i razvojem.

— Nina Čolović

1. Giacomo Rizzolatti i suradnici, od 1992–1996.

GANZ NOVA NAJAVA ZA ČETVRTAK, 20.9.

U četvrtak, 20.09., program Novog Ganz novog festivala ponudit će posjetiteljima zanimljive interakcije izvedbenih umjetnosti s glazbom i urbanim prostorima koje nam donose mladi autori iz Hrvatske i inozemstva. Program otvara zvučna instalacija 'Mobile Homes' Naje Lee Jensen, u kojoj se performativnost ostvaruje kretanjem kroz ulice Zagreba u pokretnom karavanu. Pojedinačne izvedbe namijenjene su pojedinačnim posjetiteljima koji će na svojim tijelima iskusiti osjećaj dezorientiranosti i deformacije prostora. Ako želite i sami sudjelovati, rezervirajte svoj termin na email kultura@sczg.hr. Performans će se od-

vijati od 17–21h i to 20., 21. i 22.09. U zvučnom tonu program festivala nastavlja reprizom jučerašnje izvedbe Florentine Holzinger i Vincenta Riebeeka – 'Kein Applaus für Scheisse' u velikoj dvorani Teatra & TD s početkom u 20:00. Na istom mjestu će se u 21:30 autorski koncert mlađih skladateljica Ane Horvat i Egidije Medekšaité iz Litve. Njihove će različite poetike doći do izražaja u nekoliko elektroničkih i elektroauističkih kompozicija. Četvrtkovni festivalski raspored ne može završiti bez, ovaj put publikom i kritikom hvaljenih, glazbenih tonova za kraj: Alen i Nenad Sinkauz, te Aleksandar Stojković iz Goribora upriličit će svoj glazbeno-scenski projekt *Malo je Dovoljno* u Multimedijalnom centru SC-a u 22:30. Prepletanjem glazbe i teksta ovaj će festivalski dan posjetiteljima glazbeno ponuditi i više nego dovoljno, na uzajamno zadovoljstvo izvođača i publike.

— Kultura promjene